

VI GENNEMGÅR:

FUJITA 66

Navn:	Fujita 66
Negativformat:	6×6 cm
Kamerasystem:	Eenøjet spejlrefleks
Lukker:	Spaltelukker med hastigheder fra 1/25 til 1/500 sek.
Normalobjektiv:	Fujita 1:3,5/80 mm
Ekstra objektiver:	Vidvinkel 1:3,5/52 mm og tele 1:4,0/150 mm (henholdsvis 74° og 29° optagelsesvinkel)

Man skulle tro, at vi på »Foto-Magasinet«s redaktion har særlig forkærlighed for énøjede spejlrefleks-kameraer, eftersom disse modeltyper er blevet gennemgået særligt meget i det sidste halve års tid. Men selvom vi nok kan begejstres for dette kamerasystems mange fordele, er grunden vel nærmere den, at adskillige kamerafabrikker tager det énøjede spejlrefleks-kamera på programmet. Store fabrikker som Kodak, Agfa, Zeiss Ikon og Voigtländer har alle indenfor de sidste par år suppleret de i forvejen eksisterende énøjede apparater – og dertil kommer en række japanske apparater, hvoraf imidlertid kun et par stykker har været – eller er – repræsenteret herhjemme.

Bemærkelsesværdigt er det imidlertid, når et nyt énøjet spejlrefleks kommer frem i formatet 6×6 cm. Det er ikke desto mindre, hvad der er sket fra den japanske Fujita-fabrik, hvis Fujita 66 netop er kommet til landet og blevet præsenteret for »Foto-Magasinet«s redaktion.

Vi har haft lejlighed til at gennemgå kameraet i enkeltheder og derved kunnet konstatere, at en række åbenlyse fordele er forbundet med fotografering med Fujita, men at kameraet på den anden side også har sine begrænsninger. Lad os først og fremmest hefte os ved systemet og det udskiftelige objektiv, som er bemærkelsesværdigt for et 6×6-kamera. Det énøjede spejlrefleks-system virker i Fujita nøjagtig, som vi kender det fra de europæiske modeller: Man betragter motivet på en matskive i skaktsøgeren, og når man på denne matskive har stillet skarpt, trykker man på udløseren, hvorefter spejlet bag objektivet klapper op mod matskiven og giver plads for det lys, som skal trænge forbi spaltelukkeren og ind til filmen.

Umiddelbart efter springer spejlet tilbage til udgangsstilling og gør det muligt påny at indstille på motivet ved hjælp af matskivesøgeren. Det er klart, at dette indebærer en bunke fordele; først og fremmest at man altid – uanset hvilken afstand man fotograferer på – vil opnå et såkaldt parallaksefrit billede. For under alle omstændigheder indstiller man på matskiven gennem kameraets objektiv og sikrer derved, at der ikke kan forekomme uoverensstemmelser mellem det, man ser i søgeren, og det, som tegner sig på filmen.

Udskifteligt objektivsystem er bemærkelsesværdigt i et forholdsvis billigt 6×6-kamera. Heri opfyldes utvivlsomt mange menneskers længe nærrede ønske: Et ikke for dyrt 6×6-kamera med udskiftelig objektivsystem – og naturligvis gerne spejlrefleks. Objektivet på Fujita 66 kan lige

skrues af, og erstattes med enten et vidvinkel-objektiv med brændvidde 52 mm eller et tele med brændvidde 150 mm. De to objektivers lysstyrke er henholdsvis 1:3,5 og 1:4,0 – og normalobjektivet med brændvidde 80 mm har ligesom vidvinklen lysstyrke 3,5. Formentlig vil der med tiden dukke betydelig flere objektiver op til Fujita, men foreløbig må man altså klare sig med de to nævnte foruden det nærindstillingsudstyr, som allerede er fremkommet til apparatet. Det drejer sig om to forskellige former for nærindstillingsudstyr; mellemringer af forskellig længde til at skyde ind mellem objektiv og kamera og derved forlænge udtrækket – eller et bælgudstyr, som ligeledes sættes mellem objektiv og kamera, men med hvilket man opnår kontinuerlig indstilling i modsætning til mellemringsystemet.

Selvfølgelig vil det ikke være muligt at fremstille et 6×6 spejlrefleks-kamera med udskifteligt objektivsystem, uden at det kommer til at gå lidt ud over det lette, fikse og raffinerede. Til gengæld ligger Fujita godt i hånden, og betjeningsgrebene er anbragt således, at man kan benytte dem uden at tage øjet fra matskivesøgeren.

Den store knap på apparatets højre side (til venstre på illustrationen foroven), tjener tre formål: filmfremføring, lukkerspænding og ændring af nummeret på billedtællerværket. Når filmen er ført frem til næste billede, standses fremføringsknappen, lukkeren er spændt, og man kan indstille på den eksponeringstid, man ønsker.

De forskellige hastigheder sidder angivet i midten af fremføringsknappen, og man kan vælge mellem følgende lukkertider: B, 1/25, 1/50, 1/100, 1/200 og 1/500 sekund. Man kan anføre, at der mangler de lange lukkertider, men på den anden side skulle det forholdsvis lysstærke objektiv og de moderne, hurtige film ophæve denne lille ulempe. Og da lukkeren naturligvis er synkroniseret, så man både kan bruge elektronflash og almindelige lynlyslamper, øges mulighederne yderligere for kun at benytte de angivne hastigheder.

Indstilling af afstanden, der sker ved hjælp af en bevægelig pal på venstre side af objektivet, foregår let og ukompliceret. Når billedet på lysskaktens matskive står skarpt, har man sikkerhed for, at billedet på filmrullen også vil være skarpt. Finindstilling til brug ved nærfotografering og optagelser under dårlige lysforhold, kan også finde sted, idet man har anbragt en lup foroven i skakten, som kan slås ud foran matskiven og derved yderligere

(fortsættes side 49)

Vi gennemgår

(fortsat fra side 41)

sikre et helt skarpt billede. Endelig kan man åbne skaktens forside (på illustrationen dér, hvor Fujita-navnet står øverst), og på den måde omdanne den til en almindelig ramme- eller sportssøger.

Da det selvfølgelig er en fordel at indstille skarpheden under de bedst mulige belysningsforhold, har man udstyret objektivet med såkaldt blændervælger. Dette system indebærer, at man altid kan indstille på fuld åbning og derved udnytte al det lys, der kan trænge gennem objektivet. Når man har indstillet, drejes blænderringen hen på

den blænderværdi, man i forvejen har valgt – uden at man tager øjet fra kameraets matskive. Dette kan lade sig gøre, fordi blændervælgersystemet automatisk indebærer, at drejningen fra fuld åbning standses, når det rigtige blændertal er nået.

På venstre side af Fujita 66 (illustrationens højre side) sidder en sko, hvorpå man kan placere forskelligt ekstraudstyr såsom lamper fra en elektronflash eller en lynlyholder.

Fujita 66 gør det ikke lettere at vælge kamera i dag. Apparatet har så absolut en mission, fordi det udskiftelige objektivsystem i forbindelse med formatet og selve kamerasystemet opfylder mange amatørers ønske. Fujita vil utvivlsomt blive vejet op imod mange andre kameratyper – hvad der så i sidste ende vil blive foretrukket, må bero på den enkelte fotografs eget skøn.